

Pułtusk , dnia 28 kwietnia 2014 r.

Michał Fabisiak
Płocochowo 75A
06-100 Pułtusk

Pan
Donald Tusk
Premier Rzeczypospolitej Polskiej
Al. Ujazdowskie 1/3,00-583 Warszawa

Skarga/wniosek¹

Szanowny Panie Premierze,

o pomyślności państwa stanowi nie tylko gospodarka (czy niekończące się spory polityczne), ale **przede wszystkim jakość relacji międzyludzkich, które mają swoje korzenie w każdej rodzinie.** Debata o rodzinie rozpoczyna się w okresie głębokiego kryzysu więzi międzyludzkich, więzi rodzicielskich oraz łamania praw dziecka i rodzica.

Żadne, nawet najlepsze rozwiązanie ekonomiczne czy polityczne, nie zastąpią człowiekowi rodziny, w której każdy człowiek, każde dziecko uczy się postaw społecznych, obywatelskich czy empatycznych, tak niezbędnych do nawiązania prawidłowych relacji w swoim przyszłym życiu. Jest to truizm powszechnie znany, ale choć to takie oczywiste, to jednak w wykonaniu państwa polskiego nie znajduje egemplifikacji w życiu.

Prawa dziecka w Polsce są nagminnie łamane, a dziecko, jako jeden z najsłabszych podmiotów praw człowieka (tak samo i niepełnosprawni obywatele) wymaga szczególnej ochrony prawnej, zaś Rzeczpospolita Polska jest zobowiązana podjąć wszelkie właściwe działania ustawodawczo-administracyjne oraz inne w celu ochrony praw dziecka.²

¹ Zgodnie z definicją, przedmiotem skargi może być: w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw (art. 227 k.p.a.). Innymi słowy, skargi zawierają negatywną ocenę dotychczasowej działalności lub bezczynności instytucji publicznych lub podmiotów, które z uwagi na powierzone im zadania należy traktować tak jak instytucje publiczne. Z kolei przedmiotem wniosku – zgodnie z art. 241 k.p.a. – mogą być: w szczególności sprawy ulepszenia organizacji, wzmocnienia praworządności, usprawnienia pracy i zapobiegania nadużyciom, ochrony własności, lepszego zaspokajania potrzeb ludności. Wnioski – w przeciwieństwie do skarg – są zatem ukierunkowane na przyszłość i zawierają sugestie bądź żądania co do oczekiwanych działań ich adresatów.

² Art. 4 Konwencji o Prawach Dziecka przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989r. (Dz. U. z 1991r. Nr 120, poz. 526)

Niestety, ale Polska zajmuje niechlubne miejsce w Europie pod względem skutecznej ochrony praw dziecka i pod względem społecznego zaufania do wymiaru sprawiedliwości (ok. 20% ogólnie, i ok. 2% społecznego „zaufania” do sądów rodzinnych [sondaż w telewizji, z dnia 12 grudnia 2013 r.] – gorzej już być nie może).

„Dziecko to człowiek, tylko że mały, ma swoje prawa, a jednym z nich jest właśnie prawo do kontaktów z obojgiem rodziców i to prawo winno być bezwzględnie przestrzegane, bo jest gwarantem prawidłowego rozwoju emocjonalnego dziecka” z którym to stwierdzeniem Pan Premier z pewnością się zgadza w całej rozciągłości. *„Dzieci mają wiele praw, których nieprzestrzeganie, krzywdzi je szczególnie. To jest prawo dziecka do obojga rodziców. Do tego, żeby mogło na równi mieć kontakt z mamą i tatą. Nawet wtedy kiedy oni nie mieszkają już razem. Prawo dziecka do obojga rodziców to jest prawo dziecka do miłości obojga rodziców, do kontaktu z obojgiem rodziców”*.³

Wskazać należy, że zgodnie z Konwencją o Prawach Dziecka⁴, a w szczególności mając na względzie art. 8 ust. 1 i 2 Konwencji o Prawach Dziecka, iż Rzeczpospolita Polska zobowiązała się do zagwarantowania najmłodszym obywatelom tego kraju prawa do ochrony tożsamości i stosunków rodzinnych, jednocześnie RP zobowiązała się do jak najszybszego działania zmierzającego do przywrócenia tych praw dzieci w przypadku ich naruszenia.

Niestety w przypadku rozpadu rodziny i rozstania rodziców, Sądy Rzeczypospolitej Polskiej w 96% ustalają miejsce zamieszkania dzieci przy matce, zaś ojcom przyznają prawo do kontaktów z własnymi dziećmi, często w wymiarze 2 godzin raz na dwa tygodnie.⁵

Z przykrością muszę stwierdzić, że Rzeczpospolita Polska łamie i narusza zarówno naturalne i podmiotowe prawa dzieci do zachowania ich tożsamości oraz stosunków rodzinnych (więzi rodzicielskich, miłości rodzicielskiej), oraz prawa dzieci do równego kontaktu i miłości obojga rodziców w przypadku rozvodu czy rozstania się rodziców.

Dochodzi do systemowej dyskryminacji praw dzieci i jednego z rodziców w sądach RP, bowiem zgodnie z danymi Głównego Urzędu Statystycznego⁶ na 37570 rozwodów w

³ Tak: – Rzecznik Praw Dziecka - [http://www.brpd.gov.pl/jestemmamyitaty/Making Of kampanii RPD "Jestem mamy i taty"](http://www.brpd.gov.pl/jestemmamyitaty/Making%20Of%20kampanii%20RPD%20%22Jestem%20mamy%20i%20taty%22) <https://www.youtube.com/watch?v=dJNF-xDCEwU>.

⁴ Art. 8 Konwencji o Prawach Dziecka przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989r. (Dz. U. z 1991r. Nr 120, poz. 526).

⁵ Jako obywatel Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z art. 2 Konstytucji mam prawo oczekiwać, iż Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, w którym zgodnie z art. 87 ust. 1 Konstytucji źródłami powszechnie obowiązującego prawa są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia. Władza ustawodawcza, wykonawcza i sędziowska obowiązana jest zatem przestrzegać ratyfikowane przez Rzeczpospolitą Polską akty prawa międzynarodowego, a w szczególności: Konwencję o Prawach Dziecka, oraz Europejską Konwencję o wykonywaniu praw dzieci.

⁶ Główny Urząd Statystyczny – Rocznik Demograficzny 2013 – Tablica 53 – Rozwody w 2012 r. według decyzji sądu o wykonywaniu władzy rodzicielskiej i opieki nad małoletnimi dziećmi - http://www.stat.gov.pl/cps/rde/xbcr/gus/rs_rocznik_demograficzny_2013.pdf

roku 2012 wykonywanie władzy powierzono ojcu tylko 1643 przypadkach, zaś matce w 22690 przypadkach, zatem tylko 4,37% ojców uzyskuje prawo do opieki nad dziećmi po rozwodzie, co prowadzi do postawienia uzasadnionego zarzutu naruszenia/nieprzestrzegania przez RP prawa dzieci do równego kontaktu z obojgiem rodziców.

Bezsprzecznie stwierdzić należy, iż nawet te kontakty dzieci z ojcami, zasądzone przez Sądy w wymiarze dwóch czy też czterech godzin raz na dwa tygodnie (sic!) nie dochodzą do skutku, gdyż postanowienia sądów w tym zakresie są nagminnie łamane przez matki.

Obecne przepisy prawa są tak nieskuteczne, a zwłaszcza ich stosowanie, że – jak to stwierdził jeden z sędziów w SO w Warszawie – *dziecko jest ofiarą państwa (czyt. przepisów), a polski ustawodawca kolejny raz uregulował tę materię tylko teoretycznie, bez konsultacji z głównymi adresatami tych norm prawnych. Gdyby wprowadzić penalizację naruszania praw rodzicielskich – wzorem innych państw – problem zmniejszyłby się do minimum, a prawa dziecka i rodziców nie byłyby martwym prawem*”.

W celu dochodzenia realizacji prawa do kontaktu z dzieckiem osoba uprawniona do kontaktu może wszcząć postępowanie uregulowane w art. 598¹⁵ i następne k.p.c.

Niestety, postępowania określone art. 598¹⁵ k.p.c. (zagrożenie nakazaniem zapłaty za naruszenie prawa dziecka do kontaktu z drugim rodzicem) trwają około 2 lub więcej lat i nie są skuteczne. Nie ulega zatem najmniejszej wątpliwości, iż dochodzi do naruszenia art. 7 ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską Europejskiej Konwencji o Wykonywaniu Praw Dzieci (sporządzoną w Strasburgu dnia 25 stycznia 1996 r.), bowiem trudno uznać aby tak długo trwające postępowania o wykonywanie kontaktów (art. 598¹⁵ i następne k.p.c.), stanowiły szybkie działanie, a w celu przywrócenia tożsamości dzieci.

Problem zauważył też RPD i w sprawozdaniu za rok 2013 skonstatował, że: widać *"niską skuteczność egzekucji prawa dziecka do kontaktu z rodzicami. Nadal istnieją trudności w realizacji prawa dziecka do kontaktu z rodzicami. Powodem takiej sytuacji są m.in.: przewlekłość postępowań, brak priorytetowego traktowania tego rodzaju spraw, niskie kwoty zasądzone od rodzica nierespektującego orzeczenia"*⁷ oraz **uchylanie zagrożeń finansowych** (wydanych na podstawie art. 598¹⁵ §1 k.p.c.) **przez sądy II-ej instancji** (co już absolutnie jest obstrukcją i działaniem *contra legem*).

„Analizy statystyk świadczą o ASYMETRYCZNEJ POZYCJI MATEK I OJCÓW w postępowaniach rozwodowych i opiekuńczych, wskazując, że częściej władzę rodzicielską powierza się matkom. Należy zrezygnować z konfliktogennych przepisów prawa rodzinnego

⁷ Informacja o działalności Rzecznika Praw Dziecka za rok 2013 oraz uwagi o stanie przestrzegania praw dziecka http://brpd.gov.pl/wystapienia/informacja_rpd_2013.pdf - strona 205.

*i dokonać wprowadzenia nowych rozwiązań, gwarantujących prawo dziecka do wychowania przez oboje rodziców”.*⁸

O tych nowych rozwiązaniach wspominał wyżej cytowany sędzia SO, a także zostało to też przedstawione przez prawników organizacji pozarządowych niektórym komisjom sejmowym i Komisji Kodyfikacyjnej przy RPD.

Także judykatura ETPCz, podkreśla bardzo mocno znacznie kontaktów, bo np. w sprawie Sylvester przeciwko Austrii (orzeczenie z 24 kwietnia 2003 r., Skargi nr 36812/97 i 40104/98) Europejski Trybunał Praw Człowieka stwierdził, że ze względu na znaczny upływ czasu przy rozstrzygnięciu o środkach prawnych **narażono dziecko na poważne szkody psychiczne, albowiem drugi z rodziców, któremu uniemożliwiono przez to kontakt z dzieckiem, stał się dla córki całkowicie obcy. Przy ocenie środka prawnego zatem należało wziąć pod uwagę szybkość jego zastosowania, albowiem upływ czasu ma skutki nie do naprawienia w relacjach między dzieckiem, a jednym z rodziców czy dziadkami dziecka – co stanowi rażące naruszenie praw rodzicielskich i jest zarazem kwalifikowaną przemocą psychiczną wobec dziecka, rodzica i dalszej rodziny.**

Reasumując powyższe zwracam się do Pana Premiera o zwrócenie się do Ministerstwa Sprawiedliwości w celu:

- uzyskania danych co do przestrzegania przez sądy rodzinne art. 32 ust. 1 i art. 33 ust. 1 Konstytucji RP poprzez powierzanie w równych proporcjach władzy rodzicielskiej ojcom i matkom, poprzez ustalanie w równych proporcjach prawa do opieki nad dziećmi po rozwodzie zarówno ojcom jak i matkom,
- uzyskania danych co do czasu trwania i skuteczności postępowań sądowych wszczętych na podstawie art. 598¹⁵ i następane k.p.c.

Wobec zasygnalizowania ww. problemów, które dotyczą dzieci i ich rodziców, proszę o poinformowanie mnie na piśmie o podjętych czynnościach w sprawie, jak i również o działaniach, które zamierza podjąć Rzeczpospolita Polska w celu przestrzegania praw dzieci. Proszę o poinformowania mnie prywatnie i jako Prezesa Stowarzyszenia DzielnyTata.pl

Z poważaniem

Michał Fabisiak

⁸ Informacja o działalności Rzecznika Praw Dziecka za rok 2013 oraz uwagi o stanie przestrzegania praw dziecka http://brpd.gov.pl/wystapienia/informacja_rpd_2013.pdf - strona 203.